

ကြက်လည်းမော ယာလဲညက်

ပန်းနုရောင်ပြေးနေသော ဖြူဖြူဖွေးဖွေးလေး ဖနောင့်လေးကို အသာအယာကြွ၍ သွယ်လျှသော သလုံးသားလေးကို ညင်သာစွာ မြှောက်ကြွကာ နောက်ထပ် လှေကားထစ်တစ်ခုကို လှမ်း၍ တက်လိုက်သည်။ ထမီစကတ် အောက်နားစတွင် ခွဲထားသော အကွဲစလေးက ဝဲကနဲ ကွဲဟသွားရာမှ ဖြူဖွေးသော ပန်းနုရောင် ပြေးနေသည့် အသားလေးများကို နုညက်လှသော ပေါင်ဖျားလောက်ထိ တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

သူမ၏ အောက်ဖက် လှေခါးထစ် ၉ ထစ် ၁၀ ထစ်မျှ အကွာမှ လှေခါးပေါ်သို့ လိုက်၍ တက်ခဲ့သော်လည်း အရပ် ၅ ပေ ၇ လက်မလောက်ရှိသော စည်သူစိုး၏ မျက်နှာက သူမ၏ ပေါင်လုံးများ နောက်ဖက်တွင် မျဉ်းတပြေးတည်း ရှိနေသည်။ စကပ်အကွဲစလေး ဝဲကနဲ ကွဲဟသွားချိန်တွင် သာမန်အားဖြင့် သူမ၏ ခူးဆစ်လေးမျှကိုသာ တွေ့မြင်နိုင်ရမည် ဖြစ်သော်လည်း လှေခါးအတက် အဆင်းတွင် အထက်နှင့် အောက် ဖြစ်နေသဖြင့် သူမ၏ ပေါင်ဖျားလေးထိပင် တွေ့မြင်၍ နေခဲ့ရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ညင်ညင်သာသာလေးပင် တစ်လှမ်းခြင်း လျှောက်၍ တက်သွားလေသော သူမ၏ နောက်နားမှ အသာကပ်၍ ပါလာခဲ့ရသော စည်သူစိုး၏ ရင်ထဲတွင် တဖြေးဖြေးပင် လှိုက်မော၍ လာရပေသည်။ သူမသည် စည်သူစိုးတို့ အခန်းရှေ့သို့ လှမ်း၍ ခြေထောက်လေးတစ်ဖက်ကို အတက်လိုက်တွင် နောက်ဖက်ခြေထောက်လေးက မကြွမီမှာပင် သူမ၏ လက်အတွင်းမှ ဆွဲ၍ လာသော ကျောပိုးအိတ်လေးကို အသာချလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ခါးကို ညှိတ်ကာ အပေါ် လှေခါးထစ်သို့ လှမ်း၍ တက်လိုက်သော သူမ၏ ခြေဖျားလေးဆီသို့ လက်ကလေးနှစ်ဖက်ကို လှမ်းလိုက်သည်။

စည်သူစိုး၏ ရင်ထဲတွင် ဒိန်းကနဲ ဖြစ်၍ သွားရာမှ သူသည် လှေခါးထစ်လေးများကို တဆင့်ပြီး တဆင့် လှမ်း၍ တက်လာသော သူ၏ ခြေလှမ်းများကို ရပ်တန့်၍ပင် ထားလိုက်မိသည်။ ခြေထောက်လေးနှစ်ဖက်က အပေါ် ဆင့်သို့ လှမ်း၍ တက်ထားပြီး ခါးကို ကုန်းလိုက်သည်တွင် သူမ၏ နောက်ဖက် အောက်လှေခါးထစ်တွင် ရှိ၍ နေသော စည်သူစိုးသည် ကွဲဟ၍ သွားသော သူမ၏ စကပ်အကွဲစလေးမှတဆင့် မြှောက်ကြွ၍ ထားသော သူမ၏ ခြေထောက်လေးကို ပေါင်ရင်းထိပင် သဲကွဲစွာ မြင်တွေ့နေရသည်။

အရစ်လိုက်လေး ဖြစ်နေသော သူမ၏ ပေါင်ရင်လေးတွင် အသားစိုင်းလေးမှာ တစ်၍ နေသည်။ ဝတ်ထားသော အတွင်းခံဘောင်းဘီ ပန်းနုရောင်လေးကိုပင် မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ ကေသီချိုသည် သူမ၏ လက်လေးနှစ်ဖက်ဖြင့် ခြေထောက်လေးရှိ ဘီနပ်သိုင်းကြိုးလေးကို ဖြည့်ကာ ပြန်၍ တပ်နေသည်။ စည်သူစိုး၏ လည်ချောင်းတစ်လျှောက် ခြောက်သွေ့၍ လာရသည်။

စည်သူစိုး ကျောင်းအပြန်ကို မျှော်ရင်း တိုက်ခန်းတံခါးကို အသာဟကာ ကြည့်လိုက်မိသော ခင်မိုးလွင် တစ်ယောက် ငယ်ရာမှ ကြီးလာသူပီပီ ကေသီချိုတစ်ယောက် စည်သူစိုးကို ပညာပြု၍ နေချေပြီကို အတတ်သိလိုက်သည်။ စည်သူစိုး၏ အကြည့်တွေကလည်း ကောင်မလေး၏ နောက်ဖက်ဆီမှ မခွာချေ။ အသားခပ်လတ်လတ်လေးဖြင့် ဖွေးဖွေးရေးရေးလေးဖြစ်၍ နေသော စည်သူစိုး၏ မျက်နှာလေးသည်ပင်လည်း နီမြန်း၍ ထူအမ်းအမ်း ဖြစ်နေသည်ကို ခင်မိုးလွင်တွေ့လိုက်ရသည်။ သူမသည် လေးတွဲသော သက်ပြင်းလေးတစ်ချက်ချကာ လက်နှစ်လုံးမျှသာ ဟထားသော တံခါးကို ပြန်၍ ပိတ်လိုက်လေတော့သည်။

ဖိနပ်သိုင်းကြိုးလေးကို ပြန်၍ တပ်ပြီး ပြန်တော့ ကေသီချိုသည် ဘေးတွင် ချထားသော သူမ၏ ကျောပိုးအိတ်လေးကို ကောက်ယူလိုက်သည်။ ပြီးတော့ စည်သူစိုးတို့၏ တိုက်ခန်းတံခါးရှေ့ကို ဖြတ်ကျော်၍ တစ်ဆစ်ချိုး လှေကားထစ်များပေါ်သို့ တက်ရောက်၍ သွားလေတော့သည်။

စည်သူစိုးသည် လှေကားထစ်များကို ဆက်၍ တက်လာရင်းက သူ၏ တိုက်ခန်းတံခါးရှေ့သို့ အရောက် လှေကားထစ်များကို ဆက်လက်တက်လှမ်းသွားပြီဖြစ်သော ကေသီချိုထံသို့ လှမ်း၍ အကြည့်လိုက်တွင်တော့ နှစ်နှစ်ချိုက်ချိုက် ပြုံးပြလိုက်သော သူမ၏ လှပသော အပြုံးလေးကို တွေ့လိုက်ရပြီး မိုးဖောင်းသော သူမ၏ ပါးပြင်လေးတစ်ဖက်တွင် ခွက်၍ သွားရသည့် ပါးချိုင့်လေးကို မက်မောစွာဖြင့်ပင် ငေး၍ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ကေသီချို၏ မျက်နှာလေးမှာ ငဲ့၍ သွားရာမှပင် ခေတ္တမျှ ရပ်တန့်၍ ထားလိုက်ရသော သူမ၏ ခြေထောက်လေးများကို စတင်၍ ရွှေ့လျားလိုက်ပါတော့သည်။

x x x x x x x x x x

ဟင်းအိုးကို မီးဖိုပေါ် တွင်တင်ကာ အပူပေး၍ နေသော ခင်မိုးလွင်၏ မျက်လုံးတွင် စောစောက သူမတွေ့မြင်ခဲ့ရသော စည်သူစိုးနှင့် ကေသီချိုတို့၏ အဖြစ်အပျက်ကလေးကို ပြန်၍ မြင်ယောင်မိနေသည်။ ခင်မိုးလွင် စဉ်းစားလိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက် ကြိုက်နေကြသည်တော့ မဟုတ်သေး။ ပြီးတော့ သားဖြစ်သူ စည်သူစိုးကို ခုမှ သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်မိသည်။ အရပ်ကလည်း ၅ ပေ ၇ လက်မ လောက်ရှိမည်။ လှေကျင့်ခန်း နေ့တိုင်းယူကာ ကစားထားသော စည်သူစိုး၏ ရင်အုပ်ကြီးတွေက ဖုထစ် မိုးမောက်၍နေသည်။ လက်မောင်းသားကြီးတွေကလည်း ကြွက်သားတွေ အမြောင်းလိုက် ထ၍ နေသည်။ နုနုငယ်ငယ် မျက်နှာလေးနှင့်

ယောက်ျားကြီး တစ်ယောက်လို သန်မာထွားကျိုင်းလှသော ကိုယ်လုံး ကိုယ်ထည်ရှိသည်။ အသက် ၁၇ နှစ် ကျော်ကျော်သာ ရှိသေးသော စည်သူစိုး၏ ရုပ်သွင်သည် မိန်းမသားများအဖို့ အကြိုက်တွေ့စရာပင်။ ဟိုကေသီချို ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကလည်း လွန်လွန်းသည်။ ဒီလောက်ထိအောင်ပင် လုပ်ပြု၍ စည်သူစိုးကို မြူဆွယ်နေသည်။ လွန်ကို လွန်လွန်းသည်။ ခင်မိုးလွင်သည် စည်သူစိုးကို သဝန်တိုစိတ်တွေက တဖွားဖွားပင် သူမ၏ ရင်တွင် ပေါ် ပေါက်၍ လာရပါတော့သည်။

“မာမီ ဘာချက်”

ထုံးစံအတိုင်းပင် ညနေ ကျောင်းက ပြန်လာလေတိုင်း ဝါးတားကုလားမှ ရေတစ်ခွက်ကိုထည့်ကာ သောက်ရင်းမှ စည်သူစိုး မေးနေကြ မေးခွန်းပင် ဖြစ်သည်။

“သားကြိုက်တဲ့ ငါးခေါင်းဟင်းချိုရယ် ကြက်သားကြော်ရယ် နောက် ကြက်အသဲအမြစ်နဲ့ အစိမ်းကြော်တစ်ခွက် ကြော်ထားတယ်”

“ဟာ ဒါမှ တို့မာမီကွ”

“အို ဟဲ့ ဟဲ့ ကောင်လေး အော် ခက်လိုက်တာ”

ဝမ်းသာအားရဖြစ်၍ သွားသော စည်သူစိုးက ခင်မိုးလွင်ကို နောက်ကျောမှ တအားသိုင်း၍ ဖက်ပြီး ခင်မိုးလွင်၏ လည်တိုင်လေးနှင့် ဂုတ်ပိုးလေးတွေအပြင် ပါးပြင်လေးတွေကိုပါ နမ်းနေတော့သည်။

“ကဲ ဒီလောက်တောင် ဖြစ်တဲ့ကောင်လေး သိမယ် ကဲ . . . ကဲ . . . ကဲ . . .”

ခင်မိုးလွင်သည် နောက်သို့ ပြန်လှည့်ကာ စည်သူစိုး၏ ကိုယ်လုံးကို အတင်းပင် ပွေ့ဖက်၍ စည်သူစိုး၏ ပါးပြင်တွေသာမက သူ၏ ရင်အုပ် ဖောင်းဖောင်း ကားကားကြီးတွေကို အတင်းပင် ဖိ၍ နမ်းပစ်လိုက်တော့သည်။ ဒီမှာတင် စည်သူစိုးကလည်း ခင်မိုးလွင်၏ ခါးကို မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆွဲ၍ အတင်းဖက်လိုက်ပြီး ခင်မိုးလွင်နမ်းသလိုပင် သူမ၏ မျက်နှာတင်မက ရင်သားမို့မို့ မောက်မောက်ကြီးတွေကိုပါ အတင်းပင် ဖိ၍ ဖိ၍ နမ်းပစ်လိုက်လေတော့သည်။

“အို . . . အို . . .”

ခင်မိုးလွင်သည် ထိုသို့ မြည်တမ်းလိုက်မိပြီး စည်သူစိုး၏ မျက်နှာက သူမ၏ ရင်သားကြီးတွေမှ အကြွေတွင်တော့ စည်သူစိုး၏ ကိုယ်လုံးကို ဆွဲ၍ သူမ၏ ရင်သားဆိုင်ကြီးများကို စည်သူစိုး၏ ရင်အုပ်ကျယ်ကြီး ပိပြားသွားရလောက်အောင်ပင် ဖိကပ်ကာ ဖက်လိုက်ပြီး ပါးချင်းအုပ်၍ ဖက်ထားလိုက်မိပါတော့သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် စည်သူစိုး၏ မို့မောက်သော ရင်အုပ်ကျယ်ကြီးအောက်မှ တဒိန်းဒိန်းဖြင့် ခုန်၍နေသော ရင်ခုန်သံများကို ခင်မိုးလွင်သည် သတိပြုမိလိုက်သည်။ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ခပ်ကြာကြာလေး ဖက်ထားကြပြီးတော့မှ ခင်မိုးလွင်သည် သူမ၏ ကိုယ်လုံးကို စည်သူစိုး၏ ရင်ခွင်တွင်းမှ ခွာ၍ ထွက်လိုက်သည်။

“သား ဒီနေ့ညနေ လေ့ကျင့်ခန်း မလုပ်နဲ့တော့ တခါထဲသာ ရေချိုးလိုက်တော့ မာမီ ထမင်းဆာနေပြီ . . သားရေ ချိုးပြီးရင် တခါထဲ ထမင်းစားလိုက်ကြမယ်နော် ဟုတ်လား . . .”

“အင်း . . သား ရေသွားချိုးတော့မယ်”

ပြောရင်း ဆိုရင်း လှည့်၍ ထွက်သွားသော စည်သူစိုး၏ ကျောပြင်ကြီးကို ခင်မိုးလွင်သည် နောက်မှနေ၍ ငေးကာ ကြည့်နေမိသည်။ စည်သူစိုးတစ်ယောက် လူလားမြောက်၍ ယောက်ျားကြီး လုံးလုံးပင် ဖြစ်၍ နေလေပြီ။ စောစောက စည်သူစိုး ဝင်လာစဉ်က ရေသောက်အပြီး သူမကို နောက်ကျောမှနေ၍ တင်းကြပ်စွာ ပွေ့ဖက်လိုက်စဉ်က သူမ၏ ဖင်သားကြီးတွေပေါ် သို့ ထိထိမိမိလာပြီး ထောက်လိုက်ခဲ့သော စည်သူစိုး၏ ပစ္စည်းကြီးက နဲ့နဲ့နေနေဟုတ်။ ပြီးတော့ မာကြောသန်မာလိုက်တာလည်း မပြောပါနှင့်တော့။ စပြီး နောက်မှနေ ဖက်လိုက်တော့ သူ့ဟာကြီးက ဒိုင်းကနဲ သူမ၏ တင်သားကြီးတွေပေါ် ကို ထောက်လိုက်သည်ဆိုသည်နှင့် ခင်မိုးလွင်၏ ခါးလေးသည် ရှေ့ကသို့ပင် ကော့ကနဲ တက်၍ သွားရလေသည်။

ပြီးတော့မှ သူ့ဟာကြီးက မာကြောလွန်းလှသဖြင့် ခန္ဓာကိုယ် နှစ်ခုတို့ ဖိကပ်မိစဉ်တွင် အောက်သို့ စိုက်၍ ကျမသွားပဲ အပေါ် သို့ ချော်၍ ထိုးတက်သွားကာ သူမ၏ တင်သားကြီးတွေပေါ် အချောင်းလိုက် ကပ်နေချေတော့သည်။

ဒါ . . . ဒါ စောစောက လေ့ခါးမှာ ကေသီချိုဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို ကြည့်ပြီး ထောင်ထလာခဲ့တဲ့ ဟာကြီးပဲ ဖြစ်ရမည်။ ခုထိပင် အစွမ်းကုန် မာကြောလို့နေသေးသည်။ တော်တော့ကို သန်မာလှသည်ပဲ။

ခင်မိုးလွင်သည် မီးဖိုဘက်ကို ပြန်၍ လှည့်လိုက်ရာက မီးဖိုခလုတ်ကို ပိတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ဖိုပေါ် မှ ဟင်းချိုအိုးကို အဖုံးပိတ်ပြီး မီးဖိုဆောင်မှ ထွက်၍ လာခဲ့တော့သည်။ ထိုနောက် အိပ်ခန်းထဲသို့ ရောက်၍ လာသော ခင်မိုးလွင်သည် ခေါင်းအုံးအောက်မှ သေ့တွဲကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ နံရံကပ်ဘီရိုဆီသို့ သွားပြီး အံဆွဲတစ်ခုကို သေ့ဖွင့်၍ ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ အံဆွဲထဲမှ ထွက်ပေါ် ၍ လာသော ဗီစီဒီချပ်များကို တစ်ချပ်ခြင်း ကြည့်ကာ ဗီစီဒီ ၂ ချပ်ကို ရွေးထုတ်လိုက်လေသည်။ ပြီးတော့ အံဆွဲကို ပြန်ပိတ်ပြီး သေ့ခတ်ကာ သေ့တွဲကို ခေါင်းအုံးအောက်သို့ ပြန်၍ ထားလိုက်ပြီးမှ ခင်မိုးလွင်သည် ဧည့်ခန်းထဲသို့ ထွက်၍ အလာတွင် ရေချိုးခန်းထဲမှ ရေချိုးနေသော စည်သူစိုး၏ သီချင်းသံ အေးအေးကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ခင်မိုးလွင်တစ်ယောက် ဧည့်ခန်းထဲသို့ရောက်တော့ သူမ၏ လက်အတွင်းတွင် ပါ၍လာသော ဗီစီဒီ ၂ ချပ်ကို အခြား ဗီစီဒီချပ်တွေ၏ အပေါ် ယံတွင် တင်ထားလိုက်ပြီး မီးဖိုဖက်သို့ ခပ်သွက်သွက်လေးပင် ပြန်၍ လာခဲ့တော့သည်။

ရေချိုးခန်းထဲမှ စည်သူစိုး၏ သီချင်းသံကတော့ ခပ်သဲ့သဲ့ လွင့်ပျံ့ဆဲပင် ဖြစ်သည်။

ရေချိုးခန်းတံခါးရှေ့တွင် ရပ်လိုက်ပြီးတော့မှ ခင်မိုးလွင်သည် တွေ့၍ သွားရသည်။ ပြီးမှ သက်ပြင်းလေးတစ်ချက် ချလိုက်ပြီး သူမ၏ လက်တစ်ဖက်က ရေချိုးခန်းတံခါးပေါ် ရှိ ဒိုးလော့ကို အသာလေး လှည့်ဖွင့်လိုက်လေသည်။ အတွင်းက ဘယ်တော့မှ

တဆက်တည်းမှာပင် ရေချိုးနေစဉ် သူမတွေ့မြင်ခဲ့ရသော စည်သူစိုး၏ လိင်တန်ကြီးက သူမ၏ အမြင်အာရုံထဲသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ အရှည် ၇ လက်မလောက်နှင့် လုံးပတ်က ကျပ်လုံးခန့်ရှိသည်။ ထိပ်က အရေပြားလေးက ဟတယ် ဆိုရုံလေးသာ ရှိသေးသည်။ ရေချိုးခန်းဝမှ ဆပ်ပြာလှမ်း၍ ပေးနေသော သူမ၏ ထံသို့ လျှောက်၍ လာတော့ လိင်တန်ကြီးမှာ တရမ်းရမ်းနှင့် သူမဆီသို့ ချဉ်းကပ်လာသည်ကို ကြည့်မိပြီး ခင်မိုးလွင်တစ်ယောက် ရေချိုးပြီးသည်မှာ တစ်နာရီလောက်ပင်ရှိသော်လည်း ချက်ခြင်းပင် ရေပြန်ချိုး၍ သူမ၏ ကိုယ်လုံးတီး ခန္ဓာကိုယ်ကို စည်သူစိုးမြင်အောင် ပြန်၍ ပြခဲ့မိသည်ကို ခင်မိုးလွင်သည် သူမဘာသာပင် အံ့ဩနေရလေသည်။

ယခုတော့ စည်သူစိုးတစ်ယောက် ဧည့်ခန်းထဲတွင် တစ်ယောက်တည်း ထိုင်၍ ခင်မိုးလွင်ထားခဲ့သော အပြာကား ဝီစီဒီချပ်တွေကို ကြည့်နေမည်မှာ သေချာသည်ဟု ခင်မိုးလွင်သည် တွေးမိလိုက်ပါတော့သည်။

x x x x x x x x x

အိပ်ယာပေါ် တွင်မေး၍နေသော ခင်မိုးလွင်သည် ဘယ်အချိန် အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည် မသိ။ သူမ အိပ်နေသော ကုတင် လှုပ်လှုပ် လှုပ်လှုပ်ဖြစ်၍ နိုးလာခဲ့ရသည်။ မျက်လုံးဖွင့်၍ ကြည့်လိုက်တော့ သူမ၏ ကုတင်နှင့် ကြားတွင် ခေါက်ကာလေးသာခြား၍ ထိစပ်နေသော စည်သူစိုး၏ ကုတင်ဆီမှ တလှုပ်လှုပ် ဖြစ်နေကြောင်း သိလိုက်ရသည်နှင့် ခင်မိုးလွင်သည် ချက်ခြင်းဆိုသလိုပင် အိပ်ယာပေါ် မှထ၍ ကုတင်ပေါ် မှ ဆင်းပြီး တစ်ဖက်ရှိ စည်သူစိုး၏ ကုတင်ရှိရာသို့ တိုးကပ်၍ လာကာ ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ဟင် . . .”

ခင်မိုးလွင်၏ ရင်ထဲတွင် နွေးကနဲ ဖြစ်၍သွားရတော့သည်။ စည်သူစိုးတစ်ယောက် ဝတ်ထားသော ပုဆိုးကို ခါးဆီသို့ ဆွဲ၍ လှန်တင်ပေးထားကာ မျက်စိနှစ်လုံးကို စုံမှိတ်ထားပြီး သူ၏ လက်တစ်ဖက်ကတော့ ထောင်မတ်၍ နေသော သူ၏တန်ကြီးကို ဆုပ်ကိုင်၍ တစ်ချက်ခြင်း ဝှင်းတိုက်၍ နေလေသည်။

မျက်စိနှစ်လုံးကို စုံမှိတ်၍ နေသော စည်သူစိုး၏ အမြင်အာရုံထဲတွင်တော့ ယခုတင် သူကြည့်ခဲ့သော အပြာကားထဲမှ ကာမစပ်ယှက်နေကြသော ပုံရိပ်များ၊ ညနေက လှေခါးတွင် တွေ့ခဲ့ရသော ကေသီချို၏ အလှအပများနှင့် ညနေကပင် ရေချိုးခန်းတွင် တွေ့မြင်ခဲ့ရသော ခင်မိုးလွင်၏ ဝင်းဝါ၍ လှပသော ဝတ်လစ်စလစ် ကိုယ်လုံးများတို့သည် တလှည့်စီ မြင်ယောင်၍ နေမိသည်။ အထူးသဖြင့် မာမီ ခင်မိုးလွင်၏ တင်းရင်း၍ လုံးဝန်းနေသော ရင်သားများ ဖြူဖွေးအိစက်ကာ တလုံးတခဲကြီးဖြစ်နေသော ကားစွင့်နေသည့် တင်သားများ ပြီးတော့ ဖောင်းဖောင်းလေး ခုံးထနေသည့် အမွှေးပါးလေးများဖြင့် စောက်ဖုတ်လေးတို့သည် သူ့ကို လွှမ်းခြုံစိုးမိုး၍ နေတော့လေသည်။

ခင်မိုးလွင်သည် စည်သူစိုး၏ အဖြစ်ကို တွေ့လိုက်သည်နှင့် ချက်ခြင်းပင် သူမ ကုတင်ရှိရာ အခန်းဖက်သို့ ကူးလာခဲ့ပြီး ကုတင်ဘေး စားပွဲပေါ် ရှိ စာကြည့်စားပွဲတင် မီးလုံးလေးကို ဖြတ်ကနဲ ဖွင့်လိုက်ရာက စားပွဲပေါ် ရှိ မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်ကို ကြမ်းပြင်ပေါ် သို့ အားဖြင့် ပစ်ကာ ချလိုက်ရာ စာအုပ်နှင့် ကြမ်းပြင်တို့ ထိမိသံသည် တိတ်ဆိတ်သောညတွင် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ် ၍ လာလေသည်။ ဖြတ်ကနဲ လင်းလာသော အလင်းရောင်နှင့် တပြိုင်နက်တည်း ကြားလိုက်ရသော အသံတို့ကြောင့်ပင် စည်သူစိုးသည် မျက်လုံးကိုဖွင့် လက်ကိုရုတ်၍ နားစွင့်လိုက်မိသည်။ ပြီးတော့ အိပ်ယာပေါ် မှ လူးလဲထကာ ခင်မိုးလွင် ရှိရာဖက်သို့ကူး၍ အလာတွင်တော့ ကြားတွင်ကာထားသော ခေါက်ကာလေးကို ကျော်၍ အထွက်လိုက်မှာပင် မြင်လိုက်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် စည်သူစိုးသည် နောက်သို့ ဆုတ်၍ ခေါက်ကာလေး အတွင်းတွင် ဝင်ရပ်ကာ ကိုယ်တစ်ခြမ်းထွက်၍ ခင်မိုးလွင် ကုတင်ရှိရာသို့ ကြည့်၍ နေမိသည်။

ခင်မိုးလွင်သည် သူမ၏ ကိုယ်ပေါ် တွင် အဝတ်အစား ဟူသမျှ ဘာမျှ မရှိတော့ပဲ သူမ၏ ကိုယ်တုံးလုံးတီးလေးကို ကုတင်ပေါ် တွင် ပက်လက်လှန်ကာ ဒူးနှစ်ဖက်ကို ထောင်၍ ပေါင်လုံးဖွေးဖွေးကြီးတွေကို အတော်ပင် ကား၍ ထားလေသည်။ ပြီးတော့ မျက်လုံးနှစ်လုံးကိုလည်း စုံမှိတ်၍ ထားသည်ကို စားပွဲတင်မီးလုံးလေး၏ အလင်းရောင်ဖြင့် ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့၍ နေရလေသည်။

ပြီးတော့ ခင်မိုးလွင်သည် သူမ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကြားထဲသို့ လက်ထည့်၍ ခုံးမောက်နေသော သူမ၏ စောက်ဖုတ်ကြီးကို တစ်ချက်ခြင်း ပွတ်ပေးနေလေသည်။ စည်သူစိုးသည် အကွယ်မှ ကိုယ်တစ်ခြမ်းသာသာပင် ထွက်၍ လာပြီး သူ၏ ပုဆိုးကို ကွင်းလုံးချွတ်ချလိုက်ရာမှ တဆင့် ထွက်ပေါ် ၍ လာသော သူ၏ တန်ကြီးကို လက်တစ်ဖက်က ကိုင်၍ ခင်မိုးလွင်ကို ကြည့်ကာ ဝှင်းတိုက်ပါတော့သည်။

ခဏနေတော့ ခင်မိုးလွင်သည် သူမ၏ မှိတ်ထားသော မျက်လုံးလေးများကို အသာလေးမေး၍ ဖွင့်ကာကြည့်လိုက်ရာ စည်သူစိုး၏ အဖြစ်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်နှင့် သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို အိပ်ယာပေါ် သို့ မှောက်ချလိုက်ပြီး သူမ၏ ကုတင်ခြေရင်းဘက် တစ်ဖက်ထောင့်နားတွင် ရှိနေသော စည်သူစိုးဘက် ကျောပေးကာ သူမ၏ ဒူးနှစ်ဖက်ကို ထောက်လိုက်ပြီး လက်နှစ်ဖက်ကတော့ တတောင်ဆစ်မျှဖြင့်သာ ထောက်၍ ဖင်ဗူးတောင်း ထောင်ပစ်လိုက်လေသည်။

ခင်မိုးလွင်၏ နဂိုထဲကမှ လုံးတစ်လှသော ဖင်သားကြီးများမှာ ပို၍ ကားအယ်သွားရကာ ဖြူဖြူဖွေးဖွေးကြီးဖြင့် မက်မောစရာကြီး ဖြစ်လို့နေတော့သည်။ သူမ၏ လက်တစ်ဖက်က ပေါင်ကြားတွင်ထည့်၍ သူမ၏ စောက်ဖုတ်ကြီးကို ပွတ်လိုက်ရင်း သူမ၏ ပေါင်ကြားထဲမှ တဆင့် စည်သူစိုးထံသို့ ကြည့်လိုက်ရာ စည်သူစိုး၏ ဝှင်းတိုက်နေသော လက်သည် စောစောကထက် ပို၍ သွက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

သူမသည် ခဏမျှအကြာတွင်တော့ ဖင်ဗူးတောင်းထောင်ထားသော သူမ၏ ကိုယ်လုံးကို အိပ်ယာပေါ် သို့ ပြန်လှဲချလိုက်ကာ ပက်လက်လှန်လိုက်ပြန်သည်။ ပြီးတော့ ဒူးနှစ်ဖက်ကို ဆွဲ၍ ထောင်လိုက်ပြီး ပေါင်ဖွေးဖွေးကြီးနှစ်လုံးကို အစွမ်းကုန်

ပြောလိုက်ရင်းကပင် တံခါးကို ပြန်ပိတ်ပြီး သူ့ကို ပြုံး၍ ရပ်ကြည့်နေသော ခင်မိုးလွင်ထံသို့ စည်သူစိုးသည် ထလာပြီး ခင်မိုးလွင်၏ ကိုယ်လုံးလေးကို အတင်းပင် ဆွဲ၍ ဖက်လိုက်သည်။ သူ၏ ပုဆိုးအောက်မှ မာတောင်နေသော ဟာကြီးက ခင်မိုးလွင်၏ ဆီးခုံကို ဒိန်းကနဲပင် ဝင်၍ ဆောင့်လိုက်သည်။ ခင်မိုးလွင်၏ မျက်လုံးလေးမှာ မှေးကနဲ ကျ၍ သွားသည်။ ပြီးတော့ ချက်ခြင်း ပြန်၍ ပွင့်လာသည်။ စည်သူစိုးကတော့ သူမ၏ ပါးပြင်လေးတွေနှင့် မျက်နှာလေး တစ်ခုလုံးကို အငမ်းမရ နမ်းနေတော့သည်။ ခင်မိုးလွင်ကလည်း သူ့ခါးကို ပြန်၍ ခပ်တင်းတင်းလေး ဖက်ထားပေးလိုက်သည်။ ခဏနေပြီး နမ်းလို့ အားရသွားတော့မှ ခင်မိုးလွင်၏ မျက်နှာဆီမှ သူ့မျက်နှာကို ခွာလိုက်သည်။ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကိုတော့ မလွတ်မတမ်း ဖက်ထားမြဲပင်။

“သား ထမင်းစားပြီးပြီလား . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ . . .”

“ဒါဆို မာမိ သွားစားလိုက်ဦးမယ်နော် ဒီည သိပ်ညဉ့်နက်မခံနဲ့နော် မနေ့ကလဲ ညဉ့်နက်တယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့”

စည်သူစိုး၏ လက်တွေက ခင်မိုးလွင်၏ ကိုယ်လုံးလေးပေါ် မှ ဖယ်ခွာသွားပေမယ့်လည်း ခင်မိုးလွင်၏ လက်တွေကတော့ စည်သူစိုး၏ ကိုယ်ပေါ် မှ မခွာသေး ဖက်ထားဆဲပင်။ ထို့ကြောင့်ပင် စည်သူစိုးက မျက်နှာလေးကို အသာမော့မော့လေး လုပ်၍ ခင်မိုးလွင်၏ မျက်နှာကို အကြည့်လိုက်တွင်တော့ ခင်မိုးလွင်၏ မျက်နှာက ရုတ်တရက် တိုးကပ်လာရာမှ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးများက စည်သူစိုး၏ နှုတ်ခမ်းလေးတွေပေါ် သို့ ဖြတ်ကနဲ ကျရောက်လာရာမှ ခပ်မြင်းမြင်းလေး စုပ်နမ်းလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ခဏအတွင်းမှာပင် ပြန်၍ခွာလိုက်ပြီး သူ့ကိုယ်လုံးလေးပေါ် မှ လက်များကိုပါ ဖယ်ခွာကာ ခင်မိုးလွင်သည် လှည့်၍ ထွက်လာခဲ့ပါတော့သည်။

စည်သူစိုးကတော့ ဧည့်ခန်းထဲတွင် ပြန်၍ ထိုင်ကာ ဗီစီဒီကို ဆက်ကြည့်နေသည်။ ခင်မိုးလွင် အပြင်သို့ မထွက်မီ စည်သူစိုးတစ်ယောက် ပြန်၍ မရောက်ခင်ကပင် သူမသည် မနေ့က ဗီစီဒီ ၂ချပ်ကိုသိမ်း၍ နောက်ထပ် ဗီစီဒီအသစ် ၂ ချပ်ကို လဲ၍ ထားပေးခဲ့လေသည်။

ခင်မိုးလွင်တစ်ယောက် အဝတ်အစားလဲပြီး ထမင်းစားခန်းထဲသို့ လာ၍ ထမင်းစားနေစဉ်မှာတော့ ဧည့်ခန်းထဲတွင် ဗီစီဒီထိုင်၍ ကြည့်နေသော စည်သူစိုးသည် ခင်မိုးလွင်ရှိရာသို့ ဝင်လာကာ သုံးလေးကြိမ်ထက်မနည်း သူမ အပါးသို့ ရောက်၍ လာပြီး အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာကာ ရစ်သီ ရစ်သီ လုပ်၍ နေလေသည်။ ဒါကို သိပေမဲ့လည်း ခင်မိုးလွင်က မသိချင်ယောင်ဆောင်၍ နေခဲ့သည်။ ကောင်လေးတစ်ယောက် သူမကို မက်မောတပ်မက်၍ နေသည်ကိုတော့ သူမ၏ ရင်ထဲတွင် ကြည်နူးမဆုံး ဖြစ်၍ နေရပါတော့သည်။

x x x x x x x x x x

ထုံးစံအတိုင်း အိပ်ခန်းထဲတွင် စာဖတ်နေသော ခင်မိုးလွင်သည် ည ၁၀ နာရီထိုးကာနီးမှပင် ညအိပ်မီးလုံးလေးကို ဖွင့်၍ မီးများမှိတ်လိုက်ပြီး အိပ်ယာပေါ် သို့တက်၍ လှဲနေလိုက်တော့သည်။ ဒီညတွင်တော့ ညဝတ်အင်္ကျီကို မဝတ်တော့ပဲ ရင်စေ့ လက်ပြတ်အင်္ကျီလေးကို တစ်ထပ်တည်း ဝတ်ပြီး ထမိလေးကိုပင် သူမသည် ဝတ်၍ ထားလေသည်။ ပြီးတော့ အိပ်ယာပေါ် ရောက်တော့ သူမသည် စောင်ကို မြင့်၍ တကိုယ်လုံးကို ခြုံ၍ ထားလိုက်သေးသည်။

၁၅ မိနစ် သာသာလောက်သာ ကြာလိမ့်မည်ထင်သည်။ စည်သူစိုးတစ်ယောက် အခန်းထဲသို့ ဝင်၍ လာခဲ့သည်။ သူ ဝင်လာမှန်းသိ၍ မျက်လုံးလေးကိုမှေးကာ ကြည့်လိုက်မိတော့ သူသည် သူမ၏ ကုတင်ခြေရင်းနားတွင် ရပ်ကာ သူမကို မမှိတ်မသန် ကြည့်၍ နေနေသည်။ စောင်ခြုံ၍ လှဲနေသော သူမကို တခဏမျှ ကြည့်ပြီး သူသည် သက်ပြင်းလေး တစ်ချက်ချကာ လှည့်၍ ထွက်သွားလေတော့သည်။

မကြာမီမှာပင် စည်သူစိုးတစ်ယောက် သူ၏ အိပ်ယာပေါ် သို့ လှဲချလိုက်သည်ကို သိလိုက်ရသည်။ ပြီးတော့ လူးလူး လှိမ့်လှိမ့်လေးဖြစ်ရာမှ စည်သူစိုးသည် ငြိမ်၍ကျသွားလေသည်။ ထိုအခါတွင်မှ ခင်မိုးလွင်သည် စောင်ကိုခွာပြီး အိပ်ယာပေါ် မှ လူးလှိမ့်၍ ညင်သာစွာထကာ ကုတင်ပေါ် မှ ဆင်းပြီး စည်သူစိုး၏ ကုတင်ရှိရာသို့ လာခဲ့သည်။ သူမ တွေးထင်ထားသည့်အတိုင်းပင် စည်သူစိုးသည် ပက်လက်လှန်လျှက် မျက်လုံးနှစ်လုံးကို စုံမှိတ်ကာ ပုဆိုးကို ဖြည့်လျော့၍ ချထားပြီး ထောင်မတ်နေသော တန်ကြီးကို သူ၏ လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကာ ဆုပ်ကာ ဖွဖွလေး ပွတ်၍ ပေးနေလေသည်။ ခင်မိုးလွင်၏ လက်တစ်ဖက်က တန်ကြီးအပေါ် မှ စည်သူစိုး၏ လက်ပေါ် သို့အုပ်၍ ကိုင်လိုက်လေသည်။ ပြီးတော့ သူ့လက်ကို ဆွဲ၍ ဖယ်လိုက်သည်။

“ဟင် . . . မာမိ . . . ဟို . . . သား . . . ဟို . . .”

“သား မျက်လုံးလေးမှိတ်ပြီး ငြိမ်ငြိမ်လေး နေလိုက် သား ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို မာမိသိတယ်”

ဒီတော့မှ အထိတ်တလန့်လေး ဖြစ်၍ သွားသော စည်သူစိုးမှာ ငြိမ်၍ ကျသွားပြီး သူ၏ မျက်လုံးများကို ပြန်၍ မှိတ်ပစ်လိုက်လေသည်။ ထိုအခါတွင်တော့ ခင်မိုးလွင်သည် စည်သူစိုး၏ ဘေး ကုတင်ပေါ် သို့ ဝင်၍ ထိုင်လိုက်ရာ စည်သူစိုးက တစ်ဖက်သို့ တိုး၍ ပေးလိုက်သည်။ ထိုင်ပြီးသည်နှင့် သူမသည် စည်သူစိုး၏ ပုဆိုးကို ဆွဲ၍ ချွတ်လိုက်သည်။ နောက်သူမ၏ လက်ဖဝါးနုနုလေးဖြင့် ကြွက်သားမြောင်းကြီးများ ထ၍ နေသော မာကြောတောင့်တင်းလှသည့် သူ၏ ပေါင်တံကြီးတွေကို စုန်ကာ ဆန်ကာ ပွတ်၍ ပေးလိုက်သည်။ ပြီးတော့ လုံးတစ်၍နေသော စည်သူစိုး၏ ဝှေးအူကြီးကို သူမ၏ လက်ဖဝါးလေးဖြင့် တစ်ချက်နှစ်ချက်လောက် ဆုပ်၍ ဆုပ်၍ ပေးလိုက်ပြီးတော့မှ သူ၏ ပေါင်ခြံနှစ်ဖက်ကို လက်ဖဝါး နုနုလေးများဖြင့် လျှောတိုက်ကာ ပွတ်၍ ပေးလိုက်ပြန်ပါသည်။ သည်နောက်တွင်တော့ ခင်မိုးလွင်၏ လက်လေးက

စည်သူစိုးတစ်ယောက် ခင်မိုးလွင်၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ ရောက်တော့ ၃ နှစ်သားပင် ရှိသေးသည်။ တကယ်တော့ စည်သူစိုးသည် သူမ၏ ခင်ပွန်း ဦးမောင်မောင်စိုးဖက်မှ ပါလာသော လင်ပါသားပင်ဖြစ်သည်။ စည်သူစိုးအခါလည် အရွယ်မှာပင် သူ၏ မိခင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပြီး စည်သူစိုး ၃ နှစ်သား အရွယ်တွင် ဦးမောင်မောင်စိုးနှင့် ခင်မိုးလွင်တို့ ညားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ နဂိုကပင် ကလေးချစ်တတ်သော ခင်မိုးလွင်က စည်သူစိုးကို ချစ်ရှာပါသည်။ ဒီကြားထဲ ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးမောင်မောင်စိုးကပါ ကွယ်လွန်သွားတော့ စည်သူစိုးအပေါ်တွင် ပို၍ပင် ဂရုဏာသက်ခဲ့ရသည်။ လှဆဲ၊ ချောဆဲ၊ နုပျိုဆဲ ဖြစ်သော ခင်မိုးလွင်သည် ယောက်ျားကွယ်လွန်ပြီးချိန်မှ ယခုထိ ၅ နှစ်တာကာလတွေကို သူမ၏ သွေးသားများအား အနိုင်နိုင် ထိန်းချုပ်၍ ခက်ခဲစွာ ကျော်ဖြတ်ခဲ့ရသည်။ ထိုတစ်နေ့က စည်သူစိုးနှင့် ကေသီချိုတို့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် စိတ်ကစားနေတာကို တွေ့မြင်လိုက်ရာမှစ၍ မိန်းမချင်းဖြစ်သော ကေသီချိုကို မနာလိုဖြစ်မိသည်။ စည်သူစိုးကို သဝန်ကြောင်လိုက်မိစဉ်မှစ၍ သူမ၏ ငုတ်လျှိုး၍ နေခဲ့ရသော ကာမသွေးများသည် သွေးတိုးစမ်းလာခဲ့သည်။ တကယ်ဆို စည်သူစိုးကို သူမဆိုသည်။ ပိုင်ခြင်းပိုင်လျှင် သူမကသာ ပိုင်ရမည်ဟု ခင်မိုးလွင် တွေးမိသည်။

ဒါကြောင့်ပင် အရိုင်းသက်သက် စည်သူစိုးကို ကာမနှင့် ပတ်သက်သည်တို့ မြင်ဘူးအောင် ဗီစီဒီတွေကို တစ်ဖက်လှည့်ဖြင့် ကြည့်စေသည်။ ပြီးတော့ သူမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို တပ်မက်လာစေရန်နှင့် သူမကို တွယ်တာလာစေရန် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ တဖန် သူမအပေါ် တွင် စည်သူစိုးတစ်ယောက် ရဲတင်းလာအောင် သူမကပင်စ၍ ရဲရဲတင်းတင်း နေပြလိုက်သည်။ အခုဆိုရင် သူမပြောခဲ့သည့် ၃ ရက် ပြီးဆုံး၍ ၄ ရက်မြောက်ညသို့ပင် ရောက်ခဲ့ပြီး ညနေက စည်သူစိုးကို လှေကျင့်ခန်း မကစားစေပဲ ဗီစီဒီ ၂ ချပ်ကို ခပ်ပြောင်ပြောင်ပင် ထုတ်၍ ကြည့်စေခဲ့သည်။ ပြီးခဲ့သည့် သုံးရက်အတွင်းကဆိုရင် စည်သူစိုးတစ်ယောက် သူမကို အဝေးမှ ကြည့်၍ အရိပ်တကြည့်ကြည့်ဖြင့်နေပုံကို ပြန်၍ မြင်ယောင်ရင်း ခင်မိုးလွင် ပြုံးလိုက်မိသေးသည်။ သူ ဗီစီဒီကြည့်နေချိန်ကျမှ ခင်မိုးလွင်က ရေထချိုးပြီး ယခု အလှပြင်နေသည်။ ပြင်တာမှ အလှပွဲ ဧည့်ခံပွဲ ပွဲနေ ပွဲထိုင်တွေကို သွားမည့်သကဲ့သို့ပင် ချယ်မှုန်း၍ ပြင်ဆင်နေလေသည်။ ပြီးသည်နှင့် သူမ၏ ကိုယ်ပေါ် သို့ ညဝတ်အင်္ကျီပါးပါးလေး တစ်ထည်ကို တစ်ထပ်တည်းဝတ်ပြီး ကိုယ်လုံးပေါ် မှန်ထဲတွင် လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်ပြီးတော့မှ ခင်မိုးလွင်သည် ဆယ်ကျော်သက်လေးပမာ ဖျတ်လတ်တက်ကြွစွာဖြင့် စည်သူစိုးရှိရာသို့ ထွက်၍ လာခဲ့လေသည်။ ဧည့်ခန်းထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်သည်နှင့် သူမကို လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်သော စည်သူစိုးမှာ ဗီစီဒီကို ပိတ်ရန်ပင် မေ့၍ သွားရတော့သည်။ အနားသို့ရောက်သည်နှင့် သူမသည် နှစ်နှစ်ကာကာလေး ပြုံးပြလိုက်ပြီး စည်သူစိုး၏ နံဘေးတွင် ဝင်၍ ထိုင်ချလိုက်ကာ စည်သူစိုး၏ လက်တစ်ဖက်ကို ဆွဲ၍ သူမ၏ ခါးလေးကို ဖက်စေလိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ သူမသည် စည်သူစိုး၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ တိုးဝင်လိုက်ရင်း စည်သူစိုး၏ မျက်နှာကို တမိန့်တမော မော့၍ ကြည့်နေသည်။ စည်သူစိုးကလည်း သူမ၏ မျက်နှာလေးကို ငုံ့၍ ကြည့်နေသည်။ ပြီးတော့မှ စည်သူစိုး၏ မျက်နှာက ငုံ့၍ ကျလာပြီး နီစွေးရွှမ်းစိုနေသော သူမ၏ နှုတ်ခမ်းသားလေးများကို ညင်ညင်သာသာပင် စုပ်ယူ၍ နမ်းလိုက်လေတော့ရာ ခင်မိုးလွင်ကလည်း သူ၏ ကျောပြင်ကြီးကို ဖက်တွယ်၍ သူ့နှုတ်ခမ်းများကို ပြန်၍ စုပ်နမ်းပေးလိုက်သည်။ အတန်ကြာအောင် အနမ်းရေယာဉ်ကြောတွင် မျောနေခဲ့ပြီးတော့မှ သူတို့၏ မျက်နှာနှစ်ခုတို့သည် တစ်ဦးကို တစ်ဦး တပ်မက်စွာ ကြည့်ရင်း ခွဲခွာသွားလေတော့သည်။

“အိပ်ခန်းထဲ သွားကြမယ်ကွာ . . ”

တိုးလွန်းသော ခင်မိုးလွင်၏ အသံလေးမှာ တုန်ခါ၍နေသည်။ ပြောပြီးသွားပေမယ့် ခင်မိုးလွင်သည် စည်သူစိုး၏ ရင်ခွင်ထဲမှ မထပေ။ ပြီးမှ သူမသည် စည်သူစိုး၏ မျက်နှာကို မျှော်လင့်တကြီးကြည့်ရင်း

“ပွေ့ခေါ် ပါလားဟင်” ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

အခန်းထဲရောက်သည်နှင့် ကုတင်ပေါ် သို့ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို တင်ပေးလိုက်စဉ်မှာပင် ခင်မိုးလွင်သည် သူမ၏ ညဝတ်အင်္ကျီလေးကို ချွတ်၍ ပေးလိုက်သည်တွင် စည်သူစိုးသည် သူမ၏ နို့နှစ်လုံးကို အငမ်းမရ ကုန်း၍ စို့ပါလေတော့သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ခင်မိုးလွင်၏ လက်က စည်သူစိုး၏ ပုဆိုးနှင့် အင်္ကျီတွေကို ချွတ်၍ ပေးအပြီးတွင် နို့တွေကို ကုန်း၍ တပြန်စီစိုနေသော စည်သူစိုး၏ လက်တစ်ဖက်ကို ဖောင်းကားပြုနေပြီဖြစ်သော သူမ၏ ဘေးကတစ်ဖက်ကြီးပေါ် သို့ တင်၍ ပေးလိုက်ရာ စည်သူစိုးက ဆုပ်လိုက် ပွတ်လိုက်ဖြင့် လုပ်ပေးနေပါတော့သည်။

တဖြေးဖြေး ရမက်တွေ သည်းထန်လာရသော ခင်မိုးလွင် တစ်ယောက် ဘယ်လိုမှ မအောင့်အင်းနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်၍ လာရတော့သည်။

“စည်သူ ကုတင်အောက်ကို ဆင်းလိုက်”

စည်သူစိုး ကုတင်အောက်သို့ ဆင်း၍ သွားစဉ်မှာတော့ အားရပါးရ အငိုခံရန် ရည်ရွယ်ထားသော ခင်မိုးလွင်သည်

“ ဣ တဆုံးဝင်သည့် ကုတင်တစောင်းနည်းကိုပင် ရွေးချယ်၍ ထားခဲ့သည့်အတိုင်း သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို ကုတင်ပေါ် တွင် ကန့်လန့်ဖြတ်အိပ်ကာ လုံးတစ်နေသော ဖင်သားကြီးများကို ကုတင်စောင်းတွင် တင်၍ ပေါင်လေးနှစ်ချောင်းကို ကားပြီး ကုတင်စောင်းတွင် တွဲလောင်းလေး ချထားလိုက်မိသည်။

အမွှေးလေးတွေ ရိပ်၍ ထားသဖြင့် မွှေးမွှေးလေး ဖြစ်နေကာ အဆမတန်ပင် ဖောင်းကား၍ တင်းမာကာ

—ကပ်ရည်ကြည်လေးများပင် စိမ့်ထွက်စီးကျနေပြီဖြစ်သော ခင်မိုးလွင်၏ —ကပ်ပတ်ကြီးကို မမှိတ်မသုန် ကြည့်၍ နေရင်းက စည်သူစိုးသည် သူမ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့ ဝင်၍ တိုးကပ်လာလေတော့ရာ ခင်မိုးလွင်၏ လက်တစ်ဖက်က စည်သူစိုး၏

—တန်ကြီးကို ဖမ်း၍ ကိုင်လိုက်ရာက —တန်ကြီးထိပ်ဖြင့် သူမ၏ —ကပ်ပတ်အကွဲကြောင်းတလျှောက် ပွတ်တိုက်၍ ပေးနေသည်။

—ကပ်ပတ်လေးနေရာကို ခပ်ဖိဖိလေး ပွတ်၍ ပေးသည်။ ပြီးတော့မှ စည်သူစိုး၏ —တန်ကြီးကို —ကပ်ပတ်ဝတွင် တော့ပေးလိုက်သည်။

“လုပ် . . . လုပ်တော့လေ . . . . ဟင့် . . . ”

ညညလေး အချွဲလိုက်တွင်တော့ စည်သူစိုး၏ —တန်ကြီးက သူမ၏ —ကပ်ခေါင်းထဲသို့ ဖြိုကနဲ တိုးကာ တဆုံးဝင်၍ သွားလေတော့ရာ အိုးခံရသည်မှာ နှစ်နဲ့ချီပြီး အသစ်ကဲ့သို့ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင် ခင်မိုးလွင်၏ ခါးလေးမှာ ကော့၍ တက်သွားရလေသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် ထိတွေ့လိုက်ရသော အရသာကြောင့် ရမက်စိတ်တွေ ဟုန်းကနဲ ကြွ၍ လာရသော စည်သူစိုးသည် သူမ၏ နို့ကြီးနှစ်လုံးကို လှမ်း၍ ဆွဲလိုက်ရာက အားရပါးရပင် ဆောင့်၍ လှိုးပါလေတော့သည်။ ခင်မိုးလွင်ကလည်း အောက်မှနေ၍ သူမ၏ —ကပ်ပတ်ဖြင့် စည်သူစိုး၏ —တန်ကြီးကို ညှပ်၍ ညှစ်၍ ဆွဲကာ သူမ၏ —ကပ်ပတ်ကြီးကို တအင်းအင်း တအဲအဲဖြင့် ကော့၍ ကော့၍ ပင့်တင်ပေးနေလေသည်။

စည်သူစိုး၏ ပြင်းထန်လှသော ဆောင့်ချက်များကြောင့် ခင်မိုးလွင်၏ ကိုယ်လုံးလေးမှာ ရှေ့တိုးနောက်ငင်ဖြစ်ကာ တုန်ခါနေရသလို နှစ်ယောက်အိပ် ကုတင်ကြီးပင်လျှင် တကွညှိတညှိဖြင့် အော်မြည်၍ နေရလေသည်။ ခင်မိုးလွင်ကလည်း အားရလိုက်သည်မှာ မပြောပါနှင့်တော့။ အပျိုစင်လေးတစ်ယောက် အိုးခံရသလိုပင် တဟင်းဟင်းဖြင့် ဖြတ်ဖြတ်လူးနေသည်။ သူမ၏ နို့တွေကို ဆုပ်နယ်၍ နို့သီးတွေကို ချေမွတာ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ခံနေရလေတော့ ခင်မိုးလွင်၏ တစ်ကိုယ်လုံးသည် အရသာတွေ အိစိမ့်၍ နေရသည်။

စည်သူစိုး၏ ဆောင့်ချက်တွေက ပြင်းထန်လိုက်သည်မှာ မပြောပါနှင့်တော့။ —တန်ထိပ်ကြီးက သူမ၏ ရင်ဝထိပ်ပင် ဝင်သွားရပြီး ဆောင့်လိုက်တိုင်း သံချောင်းကြီးလိုဖြစ်နေသော —တန်ကြီးက သူမ၏ —ကပ်ပတ်လေးကို ဖိကြိတ်သလိုဖြစ်ကာ ကျင်၍ တက်ကာ အသည်းခိုက်အောင် ခံစားရလေသည်။ သည်ကြားထဲမှ သူမမှာ တစထက် တစ အားမလိုအားမရ ပို၍ဖြစ်လာရသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးတွင်လည်း ချွေးစေးလေးတွေ ပျံနေချေပြီ။

“သား . . . အင့် . . . စည် . . . သူ . . . ဆောင့် ဆောင့်စမ်းပါ မောင်ရယ် . . . မာမီ . . . အင်း . . . မမ —ကပ်ပတ်ကြီး ကွဲသွားအောင်ကို ဆောင့်လိုက်စမ်းပါ . . . အမလေး . . . ဟင်း . . . ဟင်း . . . မောင် . . . မောင် . . . ရယ် . . . ချစ် . . . ချစ်တယ် . . . ဟင်း . . . ဟင်း . . . ”

ထိုအခိုက်မှာပင် အရသာများ အိစိမ့်လာကာ ကာမဆိပ်များတက်၍ လာရသော စည်သူစိုးကလည်း သူ၏ တစ်ကိုယ်လုံး ရှိရှိသမျှအားကို ညှစ်ထုတ်ကာ အားကုန်ဆောင့်၍ ငှိုးလိုက်ပြီး မကြာမီမှာပင် . . .

“အမလေး . . . မောင် . . . မောင် . . . ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း . . . ကျွတ် . . . ကျွတ် . . . ကျွတ် . . . ” ဟု ခင်မိုးလွင်၏ ကိုယ်လုံးလေးမှာ တွန့်ခါ၍ သွားရစဉ်မှာပင် စည်သူစိုးသည်လည်း သူ၏ —တန်ကြီးကို ခင်မိုးလွင်၏ —ကပ်ပတ်ကြီးထဲသို့ တဆုံးပင် ထိုးစိုက်၍ ဖိကပ်လိုက်ပြီး သူ၏ ခါးကြီးမှာ ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ ကော့ကာ ကော့ကာ ဖြစ်၍ သွားရလေတော့သည်။ သူမ၏ သားအိမ်ထဲတွင် နွေးကနဲ ဖြစ်သွားစဉ်ကပင်စ၍ စည်သူစိုး၏ သုတ်ရည် ပြစ်ပြစ်ခဲခဲများကို ခင်မိုးလွင်သည် သူမ၏ —ကပ်ခေါင်းအတွင်းသားလေးများဖြင့် ဖျစ်ညှစ်လျှက် ဆွဲငင်လျှက် မက်မောစွာဖြင့် သားအိမ်အတွင်းသို့ စုပ်ယူနေပါလေတော့သတည်း . . . ။

ပြီးပါပြီ။